

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1060/2019
04.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Јасмине Васовић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адв. Димитрија Илића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 8К 937/18 од 18.01.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 348/19 од 25.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адв. Димитрија Илића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 8К 937/18 од 18.01.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 348/19 од 25.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 8К 937/18 од 18.01.2019. године, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом окривљена је ослобођена плаћања трошкова кривичног поступка и одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 348/19 од 25.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адв. Димитрија Илића, а пресуда Другог основног суда у Београду 8К 937/18 од 18.01.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљене АА, адв. Димитрије Илић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адв. Димитрије Илић, у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати, то јест на исказу сведока – оштећене ББ, која је испитана у фази истраге дана 21.02.2019. године пред надлежним тужиоцем, а том приликом браниоцу по службеној дужности није био упућен позив да присуствује тој доказној радњи, да је на главном претресу испитана у присуству другог сведока, као и да приликом испитивања на главном претресу није положила заклетву, затим извештају о интервенцији ПС Чукарица од 02.03.2014. године, као и потврди о привремено одузетим предметима, те да су исте донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Стоје наводи браниоца окривљене у поднетом захтеву да испитивању сведока оштећене ББ пред јавним тужиоцем није присуствовао бранилац по службеној дужности. Међутим, наведени сведок – оштећена испитана је на главном претресу и суд је засновао пресуду на том исказу (страна 8. образложења првостепене пресуде).

Из наведеног произилази да је суд поступао у свему у складу са одредбама члана 419. ЗКП, то јест да је пресуду засновао на доказу који је изведен на главном претресу, па су супротни наводи захтева браниоца окривљене оцењени као неосновани.

Надаље, одредбом члана 95. став 1., 2. и 3. ЗКП прописане су претпоставке за испитивање сведока, а одредба става 4. наведеног члана предвиђа случајеве у којима се на исказу сведока не може заснивати судска одлука, што у конкретној ситуацији није случај, па то што је сведок – оштећена ББ испитана у присуству другог сведока, као и да приликом испитивања на главном претресу није положила заклетву овај доказ не чини незаконитим, па су супротни наводи браниоца окривљене оцењени неоснованим.

Такође, по налажењу Врховног касационог суда, чињеница да овлашћено службено лице полиције није у складу са одредбом члана 97. став 6. Закона о полицији извршило преглед лица, то јест да је преглед извршен од стране полицијског службеника мушког пола, по налажењу овог суда извештај о интервенцији ПС Чукарица од 02.03.2014. године не чини овај доказ априори незаконитим ни у формалном ни у садржинском смислу, а на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати судска одлука.

Поред тога, по оцени овог суда неосновани су и наводи захтева браниоца окривљене у делу којим се истиче да се потврда о привремено одузетим предметима не може користити као доказ, јер је прибављена противно закону, јер иста на првој страни није потписана од стране окривљене, где се само налазе иницијали „NS“, а на другој страни је потпис окривљене пуним именом и презименом, а да прва и друга страна нису логички повезане.

По налажењу Врховног касационог суда, потврда о одузетим предметима садржи све законом прописане податке, а наводима захтева за заштиту законитости се у ствари оспорава чињенице да ли је окривљена или не потписала наведену потврду, а не да је наведена потврда незаконит доказ.

Налазећи из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић